

عنوان مقاله:

آسیب شناسی کار با ترنچر، بررسی مشکلات بهره برداری و نگهداری از زهکشی زیرزمینی و لزوم استفاده از ماشین جایگزینی در احداث زهکشی زیرزمینی

محل انتشار:

سومین همایش ملی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

سیدعطاله ساکبی - رئیس گروه مطالعات کرخه - دفتر مهندسين مشاور آب و خاک کشور، مستقر در اهواز

خلاصه مقاله:

سامانه های زهکشی زیرزمینی در ایران مانند سایر کشورهای جهان به روش عملیات خاکبرداری، جایگذاری لترال ها، قراردادن پوشش فیلتری دور لترال ها و سپس برگرداندن خاک روی آن و پرکردن ترانشه خاکبرداری شده از حدود 1310 درازای کشاورزی دانشکده کشاورزی در ملاتانی اهواز شروع گردیده است. طی مدت حدود 80 سال اگرچه طرحهای متعدد دیگری در ایران و بخصوص درخوزستان به اجرا درآمده است و تاکنون تخمین زده میشود حدود 200 هزار هکتار از اراضی کشاورزی کشور به زهکشی زیرزمینی مجهز شده اند (1). ولی در طی این مدت و به تبع سایر کشورها در اجرای نصب لوله های لترال تغییری حاصل نشده و تنها این نوع ماشین بوده که متحول میشده و البته با هر تغییر و تحولی سرعت کار نیز افزایش مییافته است. ترنچر سه کاره آخرین نوع ماشین در کشور است که علیرغم اینکه به اجرای عملیات زهکشی سرعت بخشیده ولی دارای اشکالات اجرائی پنهانی است که بهره بردار را با چالش جدی مواجه میسازد. با توجه به اجرای زهکشی زیرزمینی در حدود 120 هزار هکتار از اراضی نیشکری شرکت های کشت و صنعت درخوزستان بدون وجود واحد ها و تشکیلات بهره برداری و در اختیار داشتن نیروهای تخصصی و ماشین آلات مناسب در این کشت و صنعت ها بهره برداری از این سامانه ها به سادگی امکان پذیر نخواهد بود. از آنجائیکه در نظر است در سطح 500 هزار هکتار زهکشی زیرزمینی در اراضی کشاورزی که فاقد نیرو و ماشین آلات خاص نگهداری از این سامانه هستند اجرا گردد، ضروریست از کارکرد ترنچر تنها ماشین اصلی مورد استفاده آسیب شناسی بعمل آمده و لزوم رویکرد تغییر تکنولوژی اجرا و استفاده از روش بدون ترانشه زنی و بومی نمودن ماشین های حفار افقی مورد بررسی قرار گیرد

کلمات کلیدی:

سامانه های زهکشی زیرزمینی، ترانشه زنی، ترنچر، تغییر تکنولوژی، بدون ترانشه زنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/112096>

